

Sygn. akt II KK 417/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),
po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2019 r.,
sprawy **T. C.**
skazanego z art. 190 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 22 marca 2019 r., sygn. akt VI Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł

1. **kasację obrońcy pozostawić bez rozpoznania;**
2. **zwolnić skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne;**
3. **oddalić wniosek obrońcy z urzędu adw. A. S. - Kancelaria Adwokacka w W. – o zasądzenie na jej rzecz od Skarbu Państwa wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

UZASADNIENIE

W sytuacji, gdy w wyroku skazującym orzeczono karę grzywny, kasację na korzyść skazanego można wnieść jedynie z powodów uchybień wskazanych w art. 439 k.p.k. Uregulowanie to wynika wprost z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. w zw. z § 2. Ograniczenie to obowiązuje już od 1 września 2000 r. i powinno być znane

podmiotowi fachowemu, którym jest adwokat. Przedmiotowa kasacja, wniesiona przez obrońcę z urzędu, powyższego wymogu nie spełniała. T. C. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego na karę grzywny za popełnienie przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i orzeczenie to zostało utrzymane w mocy rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego. Tymczasem w nadzwyczajnym środku zaskarżenia powołano jedynie takie uchybienia, które w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k. są tzw. innymi rażącymi naruszeniami prawa, tzn. innymi niż obraza art. 439 k.p.k. Kasacja okazała się więc niedopuszczalna i powinna była spotkać się z odmową przyjęcia w Sądzie odwoławczym (art. 530 § 2 k.p.k.). Skoro mimo to została przyjęta i przekazana Sądowi Najwyższemu, należało, stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k. – pozostawić ją bez rozpoznania. O kosztach za postępowanie kasacyjne Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.

W kasacji zwarto również wniosek o przyznanie adwokat A. S. wynagrodzenia od Skarbu Państwa za sporządzenie i wniesienie kasacji, jako ustanowionej do tego celu obrońcy z urzędu. Wniosek ten okazał się niezasadny i podlegał oddaleniu. Ustawowa regulacja, aby kasację sporządził i podpisał adwokat lub radca prawny będący obrońcą lub pełnomocnikiem (art. 526 § 2 k.p.k.), związana jest ze szczególnymi wymogami, jakie stawia się temu środkowi zaskarżenia. Zakłada się, że jedynie podmiot fachowy jest w stanie ocenić potrzebę wystąpienia z kasacją i sprostać warunkom, od jakich Kodeks postępowania karnego uzależnia dopuszczalność wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Tymczasem obrońca z urzędu wniósł kasację prawnie niedozwoloną. Skarb Państwa nie może ponosić kosztów czynności procesowo wadliwych, a dokonanych przez podmiot fachowy, powołany specjalnie po to, aby do wadliwości takich nie dopuścić i uchronić stronę przed ich proceduralnymi skutkami (zob. post. S.N. z 17 lutego 2005 r., IV KK 418/04; post. SN z 24 kwietnia 2007r., IV KK 98/07).

Z tych powodów Sąd Najwyższy oddalił wniosek obrońcy z urzędu w przedmiocie wynagrodzenia.